

DE OALE SCHÖPPE

(De oude schuur)

Plattelandskomedie in drie bedrijven

door

HANS HILBERINK

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.

(Grimas Theatergrime verkoop)

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **DE OALE SCHÖPPE – DE OUDE SCHUUR** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **HANS HILBERINK** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2015 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **8** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

ROLVERDELING:

Martha Keverlamp - Is een vrijgezellen "tante".

Lotte Buitenhoeve - Het nichtje van Martha.

Frans Vonkens - Adoptief vader (*gepensioneerd*) van Petra.

Lidy Vonkens - Adoptief moeder en de vrouw van Frans.

Petra Buitenhoeve - Adoptief dochter van Frans en Lidy en de zus van Lotte.

Bert ter Heijde - Politieagent en de toekomstige man van Petra.

Jelle Altemooi - Boerderijknecht bij Martha Keverlamp.

Barent Vloerdeel - Vaste eierenklant van Martha en Lotte.

INDELING EN AANKLEDING VAN HET TONEEL:

Deze nette boeren woonkeuken heeft (*alles vanuit de zaal gezien*) een buiten deur in de achterwand daarnaast een groot raam (L of R) met uitzicht op de "oale schöppe" door middel van een beschildering achter het raam. De linker zijwand is voorzien van twee deuren, waarvan de meest linker deur een ingebouwde kast moet voorstellen (*serviesgoed e.d.*) en rechts de deur naar boven is. In de rechter zijwand bevindt zich de deur naar de (*kook*) keuken. Tegen de achterwand staat een kast, met daarop een oude radio, een foto van de ouders van Petra en Lotte met verder spullen uit de jaren 60/70.

Tegen de linker zijwand staat tussen de twee deuren een oude (*gas*)haard met eventueel nog een schouw er boven! Wanddecoraties naar keuze van de regisseur. Behang en of lambrisering ook uit dezelfde periode!

In het midden staat een (*uittrek*) tafel met acht stoelen waarvan er twee in twee hoeken van de keuken staan. (*voor het bijzetten*) Op de voorgrond rechts een leunstoel ook uit die zelfde jaren

EERSTE BEDRIJF

Wanneer Barent van buiten door het raam naar binnen kijkt is het vertrek leeg.

Dan probeert hij of de deur open is. Helaas! Hij loopt wederom naar het raam, kijkt en loopt verder. Na even komt hij terug lopen, kijkt en klopt nu op het raam.

Gaat vervolgens weer aan de deur staan trekken. Als hij weer voor het raam staat en nog steeds niemand ziet, pakt hij een boekje en een potloodje uit z'n zak en schrijft wat op het papier, scheurt het af en wil het onder de deur door schuiven. Op dat moment als Barent gebukt tegen de deur gedrukt het papiertje onder de deur wil schuiven doet Martha de deur open en rolt letterlijk Barent de woonkeuken binnen.

MARTHA: *(geschrokken)* Wat zullen we nou toch beleven. Het is toch haast niet te geloven. *(Barent klautert overeind)* waar ben jij nou mee bezig, halve zool dat je er rond loopt. Je laat me kapot schrikken met je kunsten.

BARENT: *(nuchter)* Ja, ook goeie dag, Martha! Zo zie je ze niet vaak hè? Dat ze koprollend de woonkeuken binnen komen! Ik ben in een ver verleden ook wel eens naar buiten gerold. Maar dat had een andere oorzaak.

MARTHA: Je kunt het altijd mooi brengen jij! Bijna net zo mooi als Karel de postbode die brengt het ook altijd mooi en ook nog eens op tijd. Maar dat kun je van jou niet zeggen, Barent! En daarbij, je jaagt me de stuipen op het lijf! Ben je de gebeurtenis van een paar maanden geleden vergeten soms?

BARENT: Dat van die inbrekers bedoel je? Daar had ik niet zo gauw aan gedacht, het spijt me, Martha! Maar wat die tijd betreft heb je gelijk, ik heb eigenlijk nergens vaste tijd van, behalve met het koffie drinken daar ben ik zeer nauwkeurig op ingesteld.

MARTHA: Maar nu weet ik nog niet wat of je hier komt doen. *(wijst op zijn hand)* Of kom je mij een boodschappen briefje brengen?

BARENT: *(houdt briefje omhoog)* Bedoel je dit hier? Ja, dat is wel een boodschappen briefje alleen niet voor de winkel. Het was voor Lotte bestemd. Toen ik niemand zag dacht ik, ik schuif het wel onder de deur door dan vind ze het vast wel. Of is ze er niet?

MARTHA: Jullie hadden elkaar wel tegen het lijf kunnen lopen. Ze is namelijk net naar de " Oale Schöppe" gegaan. Maar ze kan er elk moment weer aan komen, heb je haar nodig of zo?

BARENT: Aan de ene kant wel en aan de andere kant ook weer niet.

MARTHA: Hoe bedoel je dat? Vind je het moeilijk om een goeie kant te kiezen? De meeste kerels hebben daar geen moeite mee. En bij haar kun je met 'n half oog wel zien welke kant of er bedoelt wordt. Zij is er nogal rijkelijk mee bedeed door de "schepper"!

BARENT: Eigenlijk wou ik komen vertellen dat de gordijntjes klaar liggen bij Truus de naaister. Gisteren heb ik daar het oude korset van mijn moeder naar toe gebracht en toen vertelde ze mij dat. Ik kan trouwens morgen het korset ook al weer ophalen.

MARTHA: Jij moet er morgen toch naar toe? Dan kun je de gordijnen van ons toch ook zo even meenemen! Jij komt hier toch al bijna alle dagen, als het geen twee keer per dag is!

BARENT: Je hebt gelijk. Dat is wel net zo gemakkelijk. ik doe dat wel even voor jullie. Maar met alle grappen heb ik nog steeds geen koffie had, of zit dat er niet meer aan.

MARTHA: Ja, Ja,...Ik haal wel eventjes een kopje voor je op, ik denk dat er nog wel iets in de kan zit, als Lotte het tenminste niet weg heeft gegooid *(Af naar keuken)(Berend gaat staan en bewonderd het interieur)*

LOTTE: *(op van buiten)* Zo, de bedden heb ik opgemaakt de wastafels met doekje uitgenomen.....Oh,....Kijk eens wie we daar hebben!... Barent Vloerdeel! Ben je verdwaalt of zo. Of hebben ze je op straat gezet? Of ben je uit jezelf gegaan? Ik vind het altijd wel de weg van de minste weerstand dat weglopen. Maar het is altijd nog beter dan dat je elkaar half dood slaat. Neem nou Gerda van de Kronkel. Hoe vaak zij wel niet in mekaar is geslagen door haar man.

BARENT: Oh, jij bedoelt "onwijze" Bertus. Ja ! Die staat er om bekend. Nee, Lotte, zo erg is het gelukkig niet. Mijn moeder en ik kunnen het gelukkig nog goed met elkaar vinden. Maar er zit wel een kern van waarheid in wat jij zegt. Om het minste en geringste slaan ze elkaar de koppen van de romp!

LOTTE: Ik wil niet nieuwsgierig zijn Barent, maar laat jij je de aardappelen dan nog door je moeder koken en opscheppen? Dat wist ik helemaal niet. Ik dacht dat jij al wel hoog en droog getrouwd zou zijn geweest.

MARTHA: *(op uit keuken met een kopje koffie)* Hier heb je jou koffie.*(tot Lotte)* Zo,.. Lotte.. ben je er weer? Dan zul jij nu ook wel zin hebben in een kopje koffie. Ik haal er voor jou ook wel een op. *(af naar keuken)*

LOTTE: *(gaat tegenover Barent zitten en vraagt dan nog eens nieuwsgierig)* Maar ergens begrijp ik het niet helemaal goed,

waarom zo'n nette kerel als jij niet getrouwd is ?

BARENT: Het gaat niet altijd om de buiten kant! Bij mij zit het probleem juist aan de binnenkant.

LOTTE: (*schrikt enigszins*) Ben jij dan zo'n slecht mens dat je het van jezelf durft te zeggen?

BARENT: Nee! Zo erg is het nu ook weer niet. Ik ben alleen wat verlegen wat de vrouwen aangaat. Oh, ik heb wel eens een scharreltje gehad. Maar daar bleef het dan ook bij.

LOTTE: Oh! Een scharreltje! Dat hebben onze kippen ook wel eens gehad. Die scharrelen namelijk de hele godganselijke dag. En daar blijft ook nooit iets van hangen.

MARTHA: (*op met koffie, zet deze bij Lotte neer*) Alstublieft, Lotte (*gaat in het midden zitten*) Ik heb toch maar even nieuwe koffie gezet. Want het andere had al wel zowat twee uur staan te pruttelen, en dan wordt ze er niet lekkerder op!

LOTTE: Tante Martha! Ik weet wel dat je je niet graag laat commanderen. Maar zou jij straks na de koffie, de laatste aardappelen wel even willen schillen. Dan ga ik intussen wat boodschappen halen, anders krijgen wij vanavond niet wat in onze ransel! Oh...ja en zou je dan ook nog even een keer door de soep willen roeren en oppassen dat ze niet aan de kook komt.

MARTHA: Als je toch naar het dorp gaat kun je ook wel even bij Truus langs gaan want volgens Barent zijn de gordijntjes klaar voor de "oale schöppe"!

BARENT: (*snelle reactie*) Maar ik had toch al gezegd dat ik het morgen zou doen. Dan hoeft Lotte nu niet om te fietsen.

LOTTE: Dat klopt wat Barent zegt het is voor mij wel een eindje om, want ik hoef verder niet aan die kant van het dorp te zijn. Dat scheelt me zo weer een half uur.

BARENT: (*drinkt kopje half leeg en gaat staan*) Dat is dan afgesproken. Dan kom ik ze morgen wel brengen is dat vroeg genoeg, je hebt het toch nog niet verhuurd is het wel.

LOTTE: Morgen is nog vroeg genoeg!

BARENT: Is goed dan stap ik maar eens op. Mijn moeder zal wel weer kijken waar ik blijf. Ik moet wel zorgen dat onze schoorsteen aan het roken blijft. (*wil af gaan*)

MARTHA: (*grappend*) Dat is dan een gulden vijftig voor de koffie Barent! Of dacht jij dat wij hier de kachel wel voor niets aan het branden hebben ha..ha..ha!

BARENT: Voor dat ik het vergeet, kun je mij nog even tien eieren inpakken, Martha? Mijn moeder vroeg erom, ze had er nog maar twee liggen, net genoeg voor de pannenkoeken vanmiddag zei ze.

En dan zijn ze op!

MARTHA: Wil jij die niet even gaan halen, Lotte? Een papieren zak ligt wel naast de bak van het kippenvoer. *(Lotte drinkt haastig de koffie en gaat af)* Ze komt er zo wel weer aan. Misschien kunnen wij dan vast even afrekenen. *(houd haar hand op)*

BARENT: *(aarzelend gaat zijn hand in zijn broekzak)* Wat krijg je van mij, Martha?

MARTHA: Buiten de hoofdpijn om! Een gulden vijftig, net als de vorige keer! *(stapelt intussen de kopjes op)* Je hebt de koffie er niet eens helemaal uitgedronken!

BARENT: *(vies gezicht trekkend)* Ik heb ze al wel eens lekkerder gehad hier!

LOTTE: *(Op met héél grote papieren voeder of brokken zak van boven met een stro touwtje dicht geknoopt)* Dit was de enige zak die ik kon vinden. *(legt daarbij haar hand op Barent's schouder)* en nu heb ik er ineens twee vast! Grapje, Barent! Hier pak aan en doe er voorzichtig mee.

BARENT: *(wil afgaan zonder betalen)* Bedankt voor de koffie! Tot een volgende keer maar weer.

MARTHA: Hei! "Luisebos"! Vergeet jij niet wat? *(houd weer hand op)* Of denk je dat onze kippen voor niets hun konten staan op te rekken?

BARENT: Och, neem me niet kwalijk, Martha! Ik dacht dat ik al betaald had! *(pakt geld uit zijn broekzak en geeft het aan Martha)*

LOTTE: Als onze kippen daar hetzelfde over zouden denken als jij, ga jij de volgende keer wel mooi met een lege zak naar huis!

BARENT: *(Barent gaat af)* Goede middag, dames!

LOTTE: Wat 'n geldwolf is dat toch ook. Hij probeerde het toch maar weer, om die één gulden vijftig in zijn broekzak te houden. Foei... foei... wat een knijper is het toch ook. Maar goed, tante Martha, dat je hem onmiddellijk te woord stond.

MARTHA: Ja, Lotte, jou tantetje, kan er dan wel dom uitzien, maar is het nog lang niet. Vergeet een ding niet Lotte. Als je zaken wilt doen. Dan moet je er wijdbeens boven op zitten, als een kloek op haar kuikens. En hierbij heb ik een goed advies.

LOTTE: En dat is tante Martha?

MARTHA: Dat is B.B.D.V

LOTTE: Wat is nu weer B.B.D.V

MARTHA: Dat betekend "Boter Bij De Vis".*(beiden lachen)*

LOTTE: Maar nu ga ik eerst naar de winkel anders kom ik er niet klaar mee. En dan ga ik meteen even langs het vrieshuisje om daar een lekker stukske vlees van mee te nemen. *(loopt richting*

b.d)

MARTHA: Vergeet niet de sleutel mee te nemen van het vrieshuisje, ligt in de ouwe tabaksdoos boven op het keukenkastje. Denk je wel aan het boodschappenbriefje Lotte?

LOTTE: (*draait zich om*) Het boodschappenbriefje heb ik vanmorgen al in de boodschappentas gedaan. En die heb ik die gelijk aan het stuur van de fiets gehangen. Dan kan ik die ook niet vergeten. Maar tante... (*wijst hierbij naar de keuken*)

MARTHA: Nee, nee, nee. Ik vergeet niet om door de soep te roeren. (*Lotte af b.d*)

MARTHA: Vergeet dit niet!..... vergeet dat niet! Het lijkt wel of ze denkt dat ik (*wijst naar hoofd*) het bovenkamertje in de verhuur heb. Nee het werkt allemaal nog prima, al zeg ik het zelf. (*twijfel*) Alhoewel, ik moet wel eerlijk bekennen dat mijn gehoor er niet beter op wordt. Maar dat is toch ook niet verwonderlijk. Als je al net zo lang als ik de oren optimaal gebruikt heb. Dan kan slijtage toch niet uitblijven, is het wel? Het beste kun je het vergelijken met een oude auto die tweehonderd duizend kilometer op de teller heeft staan. Daar wil de motorkap ook nog wel van open. Maar wat er onder zit is ook bijna niet meer te gebruiken. (*denkt even na*) Wat moest ik ook al weer doen? (*wacht even op reactie uit de zaal*) Oh, ja....de soep.. ik moest naar de soep kijken. (*gaat in loopas af naar keuken*)

JELLE: (*op b.d, is gekleed in werkkleding hij is het manusje-van-alles, en doet dit voor kost en inwoning. Heeft in zijn hand verse groente uit eigen tuin*) Zo, eens even kijken of ik bij Martha een kopje koffie kan bietsen (*zet doos of tasje met groente op de grond bij de k.d en pakt het plaatselijke weekblad van het tafeltje en gaat zitten en leest een advertentie*) Ik ben een vrouw van nog maar net 40 en heb ervaring met de huishouding, koper poetsen kan ik ook, bijna net zo goed als bedden opmaken. Maar ik ben nog niet aan de man. Als je mij wilt hebben, moet je mij maar opbellen... Hoe kun je nou zo iets in het dorpsblad zetten. Dan ben je er wel erg gebrand op dunkt me zo. Ik zou dat denk ik heel anders aanpakken. Maar voorlopig nog niet. Het bevalt me prima zo!

MARTHA: (*op k.d*) Zie nu maar. Ik dacht al dat ik wat hoorde. Met wie was je eigenlijk aan de praat of was je in jezelf aan het spinnen, Jelle?

JELLE: Nee, ik las even in het dorpsblad een berichtje hardop. Wat sommige mensen ook wel niet kunnen plaatsen in zo'n blaadje.

MARTHA: Wil je ook koffie Jelle? Dan haal ik er even wat bij uit de keuken en breng ik meteen de aardappelen mee. Die zou ik nog

schillen had ik Lotte beloofd. *(loopt naar de deur en ziet groente)* Wat voor groente heb je nu uit de moes tuin meegebracht, oh ik zie het al boontjes, aardappelen en zomerworteltjes. Mooi dan breng ik voor jou ook een mesje mee, dan kun jij de boontjes mooi even afhaken. Per slot van rekening moet de koffie wel weer terug verdient worden. *(af k.d. Jelle haalt de tabaksdoos uit zijn zak en rolt een sigaret. Op dat moment komt Martha binnen)*

MARTHA: *(op met koffie, aardappelen, twee schilmesjes en twee pannen 1 grote en 1 kleine)* Er wordt hier niet gerookt, Jelle! Ik heb net de heleboel laten schilderen en behangen *(zet pan, koffie en mesje voor zijn neus)* Het geld groeit me niet op de rug, als wij het met elkaar een beetje netjes proberen te houden, hoeven we de eerste twintig jaar niet weer! En daarbij van al dat gerook wordt ik net zo kortademig, als een Ree in een stropers strik.

JELLE: Goed dan rook ik hem straks buiten wel op. *(steekt deze achter zijn oor)* Maar hoe doe je dat dan als je visite krijgt. Die mensen kun je het roken toch ook niet verbieden. Die verwachten zelfs dat je ze een rokertje aanbied, dat staat heel chick. Voor de meesten is dat een teken dat je de mensen dan graag mag.

MARTHA: Dan maak ik daar wel een uitzondering voor Jelle, want die lui die hier over de vloer komen kun je op een hand wel tellen! Uitzonderd de verjaardagen, maar die heb ik al ingecalculeerd!

JELLE: Mij dunkt dat je vanmorgen al aardig aan het knijp-keutelen bent of niet? Of loopt de verhuur van de "oale schöppe" niet meer zo naar wens? Het is nog maar net half 11. En je gaat alweer te keer, als een klein kind met buikpijn dat niet van de ochtend ontlasting af kan komen. Kalmeer toch is een beetje, ik denk dat je nog niets te klagen hebt, Martha!

MARTHA: *(gaat zitten)* Je moet het me maar niet kwalijk nemen ik ben vanmorgen een klein beetje van 't rit. *(van de wijs)* Als je wat ouder wordt dan komen er meerdere dagen van prakkiseren en dat gaat dan over van alles en nog wat. *(schild de aardappelen)* Neem nu onze Lotte! Ja, ik zeg wel "onze" Lotte! Maar jij weet net zo goed als ik, dat zij als klein meisje van amper vijf jaar hier onder is gebracht, toen haar Vader en Moeder, mijn zus en zwager dus, zijn omgekomen als gevolg van een noodlottig ongeval.

JELLE: Maar dit is toch alweer.....jaar *(afhingend leeftijd speelster)* geleden. Ik bedoel, dat proces heb je na al die jaren toch wel verwerkt? Als dat niet het geval is moet je daar professionele hulp bij inroepen. Daar hoef je je niet voor te schamen hoor. Dat komt voor in alle lagen van de bevolking.

MARTHA: Ben jij van je geloof gevallen of zo? Je lijkt wel een of andere buitenaardse weldoener. Maar je hebt het mooi gezegd, dat meen ik echt, Jelle. En het is ook niet zo dat ik het nog niet verwerkt heb. Maar dit heeft meer met de toekomst van Lotte te maken waar ik nu een beetje mee zit te tobben. Daar kun jij je als vrijgezel misschien niets bij voorstellen en dat verwijt ik je ook niet. Maar dit heeft te maken met moeder gevoelens. En het breken van vrouwen harten!

JELLE: Maar jij bent toch ook geen moeder? Sterker nog! Jij bent toch ook nooit getrouwd geweest? Of heb je iets voor mij achter gehouden? En waarom maak jij je eigenlijk zorgen over de toekomst van Lotte? Je was toch niet van plan om er tussen uit te knippen, tenminste dat hoop ik niet want ik wilde je nog eerst iets vragen (*gaat hierbij op zijn knieën*)

MARTHA: Doe toch niet zo gek je lijkt wel een puber met vlinders in de buik.

JELLE: Het zijn niet alleen de vlinders die ik voel, ook "mijn" jaren beginnen te tellen en daarom wilde ik je vragen of jij....er voor kunt zorgen dat er vijftig centimeter grond kan worden opgebracht rondom de boerderij zodat ik me niet meer zo diep hoef te bukken... bij het spitten. Want ik begin mijn rug al aardig te voelen zo langzamerhand! (*staat kreunend op*)

MARTHA: (*staat op*) Als je nu niet maakt dat je naar buiten komt, trek ik eigenhandig die rug van jou, vijftig centimeter uit z'n verband.

JELLE: Ja, ik ga wel. Nog een slokje dan kun je dit kopje ook afwassen. (*Dan gaat de telefoon. Jelle plagerig*) Toe,...Martha aanpakken! Je laat dat ding veel te lang rammelen. Straks wordt ie nog gloeiend heet en dan kun je het aan de handen niet meer lijden.

MARTHA: (*angstig en zenuwachtig*) Maar ik heb dat nog nooit gedaan, dat doet Lotte altijd en daarbij heb ik ook geen schone schort voor. Wil jij niet even kijken wie of er aan is, Jelle!

JELLE: Ik kijk wel uit! Ik heb dat ook nog nooit gedaan. En bij 'n ander neem je geen telefoon op.

MARTHA: Dan zeg je toch gewoon dat je hier woont.

JELLE: Of, denk jij dat ze dat aan de andere kant van die draad geloven? Ik had je wijzer gedacht Martha.

MARTHA: (*loopt twijfelend naar de telefoon en pakt de hoorn verkeerd op. Bij buiten gebeuren loopt Martha naar binnen en is buiten alles duidelijk hoorbaar*) Hallo....hallo...Hier met....Mar....

JELLE: Anders om draaien dat ding!!... sufferd. Jij bent nog stommer als een aap. Die kun je tenminste nog kunstjes leren!

MARTHA: *(draait hoorn om)* Hallo, met Martha Keverlamp, wie ben ie?.....ik kan oe niet goed verstaan. Kun je niet effen wier bellen als Lotte bie het hoes is!! hé.. Ik hoor niets meer...Wat raar!! Het zal toch niet te lang geduurd hebben? *(legt hoorn op de haak)* Oh, Ik wordt hier zo zenuwachtig van. Dat ik er eerst moet bij gaan zitten. Het zweet klotst mij onder de oksels. Ik neem geloof ik maar eerst een borrel voor de eerste schrik.*(pakt fles en twee glaasjes en schenkt deze aan tafel in)*

JELLE: Omdat je zo aandringt, Martha. *(gaat er weer bij zitten)* Ik ben er ook wel aan toe eerlijk gezegd.

MARTHA: Ik had je nog niets gevraagd, is het wel?

JELLE: Nee, dat niet. Maar ik heb nog nooit iemand zo in paniek zien raken. Proost!! *(Jelle en Martha drinken in een teug het glas leeg)*

JELLE: Martha ik kan nu nog niet zeggen dat de witte kleur van jou al is weggetrokken *(schuift zijn glas nog eens aan)* Ik zou er nog eentje nemen als ik jou was. Al was het alleen maar om mij er een plezier mee te doen. Want als jij een borreltje op hebt. Dan ben je het gezelligste mens van het "Krikkenvenerbroek " *(naam naar keuze)* op "vrome Neeltje" na.

MARTHA: Vrome Neeltje? Ik ken helemaal geen vrome Neeltje, of je moet hiermee Nellie van Boswegers Jans bedoelen. Die ken ik wel. Maar wat is daar mee dan?

JELLE: Dat zal ik je vertellen, Martha. Vrome Neeltje, ja je gelooft het niet. Die heeft het gepresteerd, om naar drie glaasjes boerenjongens, in haar blote kont de Jodenvijver over te zwemmen, terwijl ze amper aan zwemmen kon.

MARTHA: Het is niet waar zeg.. en was ze daar alleen? Ik bedoel was haar man er ook bij?

JELLE: Nee,...Dat kun je begrijpen. Die werkt tegenwoordig in Duitsland als fietsen hersteller. Daar moesten ze een Hollander voor hebben, omdat het om Nederlandse fietsen gaat En daar zijn die Duitsers niet zo goed in. Wel in het ophalen ervan, maar niet in het repareren. Nee, ze hadden Vrome Neeltje.....*(Op dat moment komt Lotte binnen)(of aanfietsen met tas aan het stuur. Op b.d met boodschappentas)*

LOTTE: Zo, die hebben we ook weer binnen. Het is altijd nog wel een heel gesleep. Maar nu kan ik tenminste verder met het eten voorbereiden. Want het is eerder etenstijd dan dat je denkt. Maar eerst moet ik jullie wat nieuws vertellen. *(zet tas op de grond en gaat zitten)* Vrome Neeltje heeft naakt in de Jodenvijver gezwommen. Het hele dorp praat erover. Ze hebben haar dronken gevoerd tijdens het pannen-meulke, dat ze hadden bij Aagje. Ze

hebben daar een nieuwe schuur gezet. En wanneer ze dan op het hoogste punt zijn wordt er een borrel geschonken. Dat is zo het gebruik. *(neemt de fles v.d. Tafel en houd deze omhoog)* Maar, zo te zien hebben jullie net ook een hoogtepunt beleefd?

MARTHA: *(kijkt Jelle met zaad vragende ogen aan)* Dat kun je begrijpen! Was het maar waar!

JELLE: Hoogte-punt?...Hoogspanning!! Zul je bedoelen. *(wijst naar de telefoon)* Dat ding begon te rammelen en Martha wist niet hoe of ze daar een eind aan moest krijgen.

LOTTE: De eenvoudigste manier was geweest om de stekker er uit te trekken.

JELLE: Maar, Lotte! Dan kun je toch niet meer bellen!

LOTTE: Ja, dat klopt, maar dan had ik in ieder geval bij binnenkomst niet tegen twee van die stress-kippen aan hoeven te kijken. Want als jullie zelf eens konden zien hoe of jullie er bij zitten *(tot het publiek)* Zeg nu zelf. Het zijn toch net twee broedse hennen die zitten te wachten totdat het eerste ei uit komt.

MARTHA: Jelle en ik stonden stijf van de schrik. En er is geen snellere manier om de spieren te verslappen dan door een borrel te nemen, zei Grootvader altijd. Als je een hoogtepunt niet meetelde natuurlijk. Maar nu nog even weer terug naar Vrome Neeltje. Hoe is dat eigenlijk afgelopen Lotte?

LOTTE: Oh, ja...Nou net wat ik al zei ze hadden haar dronken gevoerd en toen hebben twee van de vier bouwvakkers haar een lift gegeven achter op de fiets. Want ze moest haar eigen fiets weer ophalen want die stond nog bij Barent omdat er een nieuwe kettingkast op moest worden gezet. En dicht bij de Jodenvijver kwamen de jongens op het idee om met Neeltje een weddenschap aan te gaan. Dat ze niet met-zonder kleren aan de Jodenvijver durfde over te zwemmen.

JELLE: En wie of wat stond er tegenover dan Lotte? Behalve die twee jongens?

MARTHA: Ja, natuurlijk moet er wat tegen over hebben gestaan, anders doe je zoiets toch niet.

LOTTE: De jongens hadden gezegd dat wanneer zij dat zou durven Neeltje maar de helft van het uurloon hoefde te betalen. Nou, en daar is zij maar mooi in getrapt.

JELLE en MARTHA: Hoezo ingetrapt??

LOTTE: Die twee bouwvakkers hadden iedere keer maar vijftig minuten opgeschreven i.p.v. een uur. En daarbij hadden die twee ook nog haar kleding hoog in de boom gegooit zodat ze er niet uit durfde te komen. Maar gelukkig voor Neeltje kwam Barent er langs

en die heeft haar kleding uit de boom gehaald en toen zijn ze te hoop naar het huis van Barent gegaan om de fiets op te halen.

JELLE: Man, man, man...wat een bofkont die Barent. Maar kom, ik kan me niet langer vrij maken er is nog genoeg te doen ik moet de winter groente nog poten en inzaaien(*af b.d*).

MARTHA: Zal ik de boodschappen maar even mee naar de keuken nemen en uitpakken Lotte?...Als jij dan nog even met de zwabber de stofnesten wil weghalen uit de "oale schöppe" je weet nooit of er nog mensen voor bellen om het af te huren (*wil af gaan naar keuken*)

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto